

Mäklare 1

NN

Mäklare 2

YY

Saken

Konkurrerande provisionsanspråk

BESLUT

NN har inte rätt till någon del av provisionen.

YRKANDEN

Ingen av parterna har framställt något uttryckligt yrkande. De har, som de får förstås, överlämnat åt nämnden att avgöra om provisionen ska fördelas mellan dem och i så fall på vilket sätt.

GRUNDER**NN**

Den 16 augusti 2017 tecknade hon uppdragsavtal med ensamrätt om tre månader med ägaren till fastigheten XX, familjen M. Samma dag kontaktade hon familjen L/K (köparna) och tipsade om objektet. Hon mejlade planritningar till dem, diskuterade husets läge i området etc. och bokade tid för visning.

Den 19 augusti visade hon huset för köparna och diskuterade möjligheten av att ändra i planlösningen för att det bättre skulle passa deras behov. De valde att avvakta då de vid denna tidpunkt hade lagt ett bud om 8 000 000 kr på en grannfastighet, som hon också förmedlade.

Den 28 augusti lät hon fotografera huset och hade samma dag en förnyad diskussion med köparna. Den 29 augusti annonserade hon huset på Hemnet och alla andra relevanta bostadssajter samt på Facebook. Den 2 och 16 september höll hon öppna visningar.

Den 18 september bokade hon ett möte med säljarna för att meddela dem att de stod utan skarpa intressenter och att det i detta läge nog var bättre för dem att byta till en utpräglad skärgårdsmäklare med ett naturligt flöde av spekulanter i skärgården. Hon rekommenderade dem att kontakta YY som nyligen annonserat andra objekt i närområdet.

Den 19 september mejlade säljaren M henne och tackade för hennes insats och hennes engagemang och meddelade att de skulle överväga YY som mäklare. Hon svarade att M gärna fick be YY kontakta henne om så blev fallet. Hon tog bort objektet från nätet.

Den 20 september hörde den blivande köparen L/K av sig och undrade varför huset var bortplockat från nätet. Hon meddelade att det fortfarande var till salu men att säljarna valt att ta en paus i annonseringen. Köparna var fortsatt intresserade av grannfastigheten som de vid denna tidpunkt efter en prisdiskussion med henne höjt sitt bud på till 8 400 000 kr. Den säljaren hade låtit meddela att de skulle lämna besked senast den 15 oktober.

Den 21 september ringde YY upp henne och tackade för hennes rekommendationer. Han undrade också hur det gick med grannfastigheten. Hon berättade om statusen där och han undrade om han fick fråga vad spekulanterna hette. Hon berättade att de hette L/K och YY sa att han inte kände igen namnen. YY frågade också om de inte kunde tänkas vara intresserade av M:s fastighet. Hon berättade att hon bearbetat dem, men att de inte tyckte att planlösningen passade dem samt att de fortfarande ville invänta slutligt besked angående grannfastigheten. De pratade också om kostnaden för hennes bilder på fastigheten och hon bad att få återkomma om det.

Den 25 september meddelade hon YY att det var fritt fram att använda hennes bilder utan kostnad.

Den 13 oktober annonserade YY ut fastigheten på Hemnet.

Den 15 oktober pratade hon med familjen L/K igen och meddelade att säljaren av grannfastigheten hade tackat nej till deras bud på 8 400 000 och hade valt att behålla fastigheten. Hon bad dem än en gång ta ställning till M:s hus och framhävde hur mycket man kan ändra i planlösning etc. med den stora prisskillnaden. Hon sa också att de kunde kontakta YY vid intresse.

Den 16 oktober, dagen efter deras samtal, kontaktade familjen L/K YY och anmälde sitt intresse. Den 4 november visade YY fastigheten för dem. Den 15 november skrevs köpekontrakt efter en prisdiskussion.

Den 18 november fick hon via säljarna veta att fastigheten sålts till familjen L/K. Den 20 november sökte hon kontakt med YY för att diskutera den uppkomna situationen. De har sedan dess försökt nå en överenskommelse i frågan om arvodet, utan att lyckas.

Hon anser att det tydligt framgår att hon både anvisat köparna och att orsakssambandet mellan hennes kontinuerliga bearbetning av köparna och det faktum att köpet kom till stånd är mycket stark. När YY skrev uppdragsavtal med familjen M var han fullt medveten om att objektet varit ute till försäljning bara dagar innan med henne som mäklare. Han har inte vid något tillfälle begärt in spekulantlistor. Av tidigare prövade ärenden i frågan framgår att YY är skyldig att begära in spekulantförteckning från NN för att kunna undanta dessa från sin ensamrätt. För YY ingen sådan lista skall han generellt undanta de spekulanter som NN kan ha anvisat. Vidare nämns att YY inte kan förlita sig enbart på uppgifter från säljaren utan vända sig direkt till NN med begäran om spekulantlist. Någon sådan begäran har alltså inte gjorts, däremot har hon muntligen namngett dessa spekulanter och berättat att hon bearbetat dem, något som YY säger sig inte komma ihåg. Vid deras samtal den 21 september var hon, och är fortfarande, fullt övertygad om att det inte finns utrymme för misstolkning från YY:s sida om att hon anvisat dessa spekulanter, detta då hon berättat det för honom och det dessutom borde ha framgått vid YY:s kontakt med spekulanterna ifråga.

YY har framhåvt prisdiskussionen som orsakssamband, men det framgår av hennes parallella process med grannfastigheten att priset inte var den avgörande faktorn i detta fall. Hade priset varit en avgörande faktor hade i vart fall hennes utsikter att förhandla pris med köparna inte varit sämre än YY:s då objekten ligger i samma bostadsområde och är högst jämförbara. Vidare anser hon att en prisdiskussion är en naturlig del av en försäljningsprocess och inte nödvändigtvis ett direkt orsakssamband.

YY

Han tog inte emot någon spekulantlista från NN före köpet. YY har inte heller skickat någon spekulantlista till honom när hon såg att han annonserade objektet.

Han kände inte till att köparna var anvisade av NN. Detta på grund av att han aldrig fått höra deras namn från NN och inte heller säljarna hade fått höra namnet på de spekulanter som varit på visning.

Han fick även svar från NN, innan han valde att ta sig an förmedlingsuppdraget, att det inte fanns några spekulanter på fastigheten som hon ville göra gällande som anvisade. Det var först i samband med att NN kontaktade honom efter köpet som han förstod att köparna varit i kontakt med henne avseende fastigheten.

Köparna är ett känt namn för honom sedan tidigare och han hade känt igen det om han fått höra det. Eftersom han inte kände till namnet efter fråga till NN, och inte heller fått någon information om namnet från säljarna, tog han inte upp något namn i förmedlingsuppdraget.

Köparna finns sedan den 27 juli 2017 i hans nätverk/kundregister. De fick ett mejl-utskick med aktuell fastighet när han gick ut på marknaden fredagen den 13 oktober.

Händelseförloppet såg i korthet ut enligt följande.

Han blev kontaktad av familjen M som önskade hjälp att sälja sitt fritidshus som varit till salu en tid. Han tog över försäljningen efter NN efter att hon och säljarna muntligen kommit överens om att avbryta förmedlingsuppdraget. Säljarna fick ingen skriftlig bekräftelse på uppsägningen av förmedlingsuppdraget.

Det fanns inga kunder som hade visat intresse för fastigheten och därmed fick säljarna inte någon spekulantlista. Han frågade säljarna om de fått någon skriftlig bekräftelse på uppsägningen och en spekulantlista, men svaret blev att de inte fått det. Han frågade hur många visningar som varit och de sade att de trodde att det varit två visningar. Han frågade då hur många spekulanter som tittat och de trodde det varit två. Men de hade aldrig fått namnen på dem som tittat.

Eftersom säljarna inte fått någon skriftlig bekräftelse på uppsägningen, och därmed inte någon spekulantlista, ringde han upp den tidigare mäklaren NN. Vid deras samtal frågade han hur intresset varit, om det hade lagts några bud och om det fanns några spekulanter som hon ville anvisa i samband med uppsägningen. Hon

bekräftade då att inga spekulanter fanns och därmed inga som hon ville göra gällande som anvisade. Detta har efteråt, efter köpet, även bekräftats skriftligt via mejl. Inga bud hade lagts på fastigheten under hennes förmedlingstid.

Att det inte fanns några anvisade spekulanter påverkade hans beslut att åta sig uppdraget.

Vid deras samtal frågade han vidare hur det gick med grannfastigheten som varit till salu en tid och som hon var ansvarig för. Hon svarade att det fanns en kund som lagt ett bud, men att budet var för lågt för säljarna. Han frågade då om inte kunden var intresserad av det andra huset, familjens M:s, men hon svarade att de inte var det. Han valde då att skriva förmedlingsuppdrag med familjen M.

Han undantog ingen spekulant i sitt förmedlingsuppdrag och detta särskilt som NN meddelat honom på telefon att hon inte hade några spekulanter som hon ville göra gällande som anvisade.

Vid deras samtal fick han aldrig något namn på vad kunden hette, i varje fall kan han inte minnas att NN nämnde namnet. Hade han fått namnet hade han känt igen namnet på dem sedan tidigare i somras och en annan försäljning och därmed kunnat undanta dem i sitt förmedlingsuppdrag.

Han påbörjade försäljningen och efter utskick till bland annat kundregistret fick han intresse och bokade visning för en familj. Även köparna fick mejlet från honom eftersom de fanns i hans nätverk/kundregister, det skedde i samband med utskicket den 13 oktober.

Han fick inte någon spekulantlista från NN när hon såg att objektet kom ut igen i marknaden på bland annat Hemnet, med honom som mäklare.

Måndagen den 16 oktober blev han uppringd av köparna som ville titta när de var tillbaka från en semester. Lördagen den 4 november hämtade han kunden med egen båt och åkte ut och visade. De sa inget om att de sett huset tidigare utan han uppfattade dem som att det var första gången. Därför blev det en normal visning som alltid sker första gången. Dock sa de att de hyrt en grannfastighet och gillade området. Han körde en full visning och genomgång på plats.

Efter flera mejl, samtal och genomgång av fastigheten och området visade det sig att de var intresserade av att köpa och lade ett bud på 7 200 000 kr. Utgångspriset låg på 7 750 000 kr. De sade sig ha god kunskap om marknaden som motivering till sitt bud. Efter förhandling fick han upp budgivaren till 7 650 000 kr, en nivå som säljaren kunde acceptera.

Han och NN har försökt komma överens om en fördelning och han har varit villig att ge henne en del av provisionen, men hon har inte accepterat den.

NN har genmält:

Hon motsäger de uppgifter YY har lämnat om att han inte kände till att köparna varit på visning då hon muntligen meddelat honom detta i samband med deras samtal den 21 september. Det är också anmärkningsvärt att YY skriver att köparnas namn var kända för honom sedan tidigare, då han meddelade henne raka motsatsen vid deras samtal, att han aldrig hört namnen tidigare. Vidare har YY inte specifikt frågat henne om det fanns några spekulanter hon ville göra gällande som anvisade. Inte heller bad han henne om någon spekulantlista.

YY skriver att han fått bekräftat från säljarna att det varit spekulanter på visningarna, med andra ord anvisade av henne, men han bad henne inte om en spekulantlista efter att han fått den informationen. Detta borde ju ha varit viktig information för honom om det skulle ha legat till grund för hans beslut att åta sig uppdraget.

Oavsett att YY menar att han inte fått vetskap om eller inte minns att han fått höra av henne, kvarstår fakta att han vetat om att hon haft ensamrättuppdag samt att hon har annonserat och visat objektet och att han inte frågat henne om en spekulantlista.

Hela ärendet känns mycket tråkigt då hon specifikt rekommenderat säljarna att anlita YY och att hon, efter att köpet är klart, på omvägar fick höra att de spekulanter hon muntligen meddelat YY att hon bearbetat blir de som köper fastigheten. Att YY med vetskap om att dessa spekulanter blivit anvisade objektet av henne väljer att inte kontakta henne i ärendet visar att det inte funnits någon intention från hans sida att fördela provisionen. Först efter påtryckningar från hennes sida erbjöd han en fördelning som är klart till hennes nackdel.

YY har genmält:

Han har tidigare varit i kontakt med en av köparna, L, som sedermera anmälde sig till hans mäklar företag. Om NN meddelade något namn till honom, vilket är tvistigt då han inte hörde/uppfattade något namn vid deras samtal, har hon uttalat namnet L/K i ett sammanhang.

Det känns inte rimligt att han ska dra slutsatsen att det är samma person/familj som L/K. L kan i hans värld vara ett förnamn med K som efternamn. Detta särskilt om man uttalar det muntligt i ett sammanhang.

Att han inte frågat om anvisade spekulanter låter märkligt då NN själv svarat, via mejl till honom, att inga anvisade spekulanter fanns vid tiden för hans övertagande. I annat fall hade det varit rimligt att säljarna och han fått dessa namn presenterade på en sedvanlig skriftlig bekräftelse på uppsägningen från NN. I allt väsentligt har hon haft tid att återkomma med en spekulantlista innan köpet.

Säljarna har vidare bekräftat att det varit två visningar och två familjer har totalt deltagit på visningarna, men de har inte fått information om spekulanternas namn. Informationen från säljarna erhöll han vid deras samtal, före hans samtal med NN där hon bekräftade att det inte fanns några spekulanter.

Gällande kommentaren om spekulantlista har han svårt att se den som rimlig då han fått tydligt besked om att inga spekulanter fanns, efter informationen från säljarna om två visningar och att han därmed, genom sin fråga fullföljt sitt ansvar som mäklare.

Däremot menar han att NN borde ha kontaktat honom i samband med hans marknadsföring av objektet, om hon ville göra gällande anvisade spekulanter i efterhand. Särskilt som hon även meddelat att situationen har förändrats för köparna över tiden och att hon själv haft den informationen. Att återkomma efter köpet och göra gällande att köparna är anvisade spekulanter, att han kände till det och medvetet valde att inte kontakta henne känns inte troligt, utan kan snarare ses som en efterhandskonstruktion. För honom kom beskedet ytterst överraskande och utan förståelse. Han har trots detta varit villig att dela med sig av provisionen, men utan framgång.

UTREDNINGEN

Nämnden har tagit del av diverse handlingar, bland annat köpekontraktet och de båda mäklarnas uppdragsavtal.

På fråga från nämnden har NN uppgett att hon inte översände någon spekulantlista till säljarna.

NÄMNDENS BEDÖMNING

Betydelsen av YY:s ensamrätt

Nämnden vill inleda med att redogöra för frågan om ensamrätt och hur en mäklare ska agera när han eller hon åtar sig att förmedla ett objekt som en annan mäklare,

Mäklare 1, tidigare haft i uppdrag att förmedla. Som kommer att framgå nedan saknar redogörelsen betydelse för det konkreta ärendet, men nämnden anser att det finns ett värde i att informera om innehållet i gällande rätt, detta för att minska risken för framtida tvister och till undvikande av att mäklare bryter mot god fastighetsmäklarsed.

Av utredningen framgår att YY den 11 oktober 2017 tecknade ett förmedlingsuppdrag med tre månaders ensamrätt. Köpekontrakt tecknades den 15 november 2017 och således inom ensamrättstiden.

Ensamrätt innebär att mäklaren normalt har rätt till full provision om objektet överläts under ensamrättstiden, oavsett vem som blir köpare och oavsett hur mycket eller lite mäklaren bidrog till affären, se 23 § 3 st. fastighetsmäklarlagen. Mäklaren behöver alltså inte ha anvisat köparen för att ha rätt till provision.

När två mäklare har varit successivt verksamma kan situationen uppstå att Mäklare 1 har rätt till provision på den grunden att Mäklare 1 har haft störst inverkan på att det blev en affär. Samtidigt kan Mäklare 2 ha rätt till provision på den grunden att objektet överläts under Mäklare 2:s ensamrättstid. Säljaren kan alltså bli skyldig att betala dubbla provisioner.

Den nu skisserade situationen med dubbla provisioner har man velat undvika när säljaren är konsument. När Mäklare 2 får i uppdrag att förmedla ett objekt som en Mäklare 1 tidigare haft i uppdrag att förmedla, ska Mäklare 2 därför undanta de spekulanter som Mäklare 1 tidigare har anvisat från sin ensamrätt. Att tidigare spekulanter är undantagna från ensamrätten ska anges i Mäklare 2:s uppdragsavtal. På så sätt kommer säljaren endast att bli skyldig att utge *en* provision.

Den angivna regeln innebär att det är mindre attraktivt att ta ett uppdrag som Mäklare 2. För en Mäklare 2 finns det en beaktansvärd risk att tvingas dela provisionen med Mäklare 1 eller att inte få någon provision alls. En Mäklare 2 kan kompensera risken för detta med att begära en högre provisionssats.

Normalt får Mäklare 2 kännedom om vilka de anvisade spekulanterna är genom den spekulantlista som Mäklare 1 ska ha överlämnat till säljaren när uppdraget upphör. Har säljaren inte fått någon spekulantlista, ska Mäklare 2 kontakta Mäklare 1 för att kontrollera om denne har anvisat några spekulanter och vilka dessa är. Denna kontakt bör Mäklare 2 dokumentera, enklast genom ett mejl. Kan ett besked från Mäklare 1 inte fås innan Mäklare 2 ingår förmedlingsuppdraget, ska Mäklare 2 från sin ensamrätt generellt undanta de spekulanter som Mäklare 1 kan

ha anvisat, se Kammarrättens i Stockholm dom i mål 8100-15. Undantag från kravet att undanta spekulanter gäller om Mäklare 1 har klargjort att han eller hon inte har några provisionsanspråk. Även detta bör Mäklare 2 i förekommande fall dokumentera, enklast genom att ställa frågan till Mäklare 1 i ett mejl och spara svaret.

I spekulantlistan får Mäklare 1 ange samtliga de spekulanter som han eller hon har anvisat, det vill säga alla som har fått kännedom om att objektet var till salu genom mäklarens arbete. En annan sak är att det ofta inte är lämpligt eller meningsfullt att ange andra spekulanter än de som har visat ett konkret intresse för fastigheten. Det är i praktiken endast för sådana spekulanter som Mäklare 1 kan ha rätt till provision, det gäller särskilt om säljaren inte säljer i egen regi utan anlitar en Mäklare 2. Det kan också ses som illojalt mot säljaren att ange sådana personer som i och för sig är anvisade, men som inte har visat något konkret intresse. Om Mäklare 1:s spekulantlista innehåller säg 1 000 personer som Mäklare 1 har i sitt kundregister, kommer en Mäklare 2 att känna sig mindre hågad att acceptera uppdraget, vilket kan skada säljaren. Men om Mäklare 1 har agerat olämpligt eller illojalt mot säljaren är inget som Mäklare 2 kan eller ska anlägga några synpunkter på. Mäklare 2 ska undanta samtliga de spekulanter som Mäklare 1 anser sig ha anvisat och inte göra någon egen bedömning av om spekulanterna verkligen är anvisade eller om det kan finnas något orsakssamband.

Mäklarsamfundets Ansvarsnämnd, som tidigare prövade ärenden om konkurrerande provisionsanspråk, har i AN 1/11 uttalat att om Mäklare 2 inte har undantagit Mäklare 1:s spekulanter från sin ensamrätt, får Mäklare 2 inte göra gällande rätt till provision på den grunden att objektet har överlåtits under ensamrättstiden. FRN ansluter sig till den uppfattningen.

Sammanfattningsvis kan YY alltså inte hävda rätt till provision på den grunden att fastigheten överläts under hans ensamrättstid. Det har han inte heller gjort, och av det skälet påpekade nämnden ovan att frågan om YY:s ensamrätt saknar betydelse för det konkreta ärendet.

Betydelsen av NN:s ensamrätt

NN ingick ett uppdragsavtal med tre månaders ensamrätt den 16 augusti 2017. Som nämnts såldes fastigheten den 15 november 2017, alltså även under NN:s ensamrättstid. I likhet med YY har inte heller NN gjort gällande att hon har rätt till provision på den grunden att fastigheten såldes under hennes ensamrättstid. Av hennes uppgifter att döma tycks hon också ha accepterat säljarnas uppsägning av förmedlingsuppdraget, utan att hävda någon kvarvarande ensamrätt. Även NN:s ensamrätt saknar därmed betydelse för ärendet.

Mer om YY:s förmedlingsuppdrag

Om Mäklare 1:s uppdrag inte är uppsagt utan fortfarande gäller när säljaren kontaktar Mäklare 2, får Mäklare 2 överhuvudtaget inte ingå något avtal med ensamrätt. Att Mäklare 1:s *ensamrätt* måhända har gått ut när säljaren kontaktar Mäklare 2 saknar i regel betydelse; ett uppdragsavtal gäller ju normalt tills vidare utan ensamrätt efter det att ensamrättstiden löpt ut. Flera mäklaruppdrag kan i och för sig löpa parallellt, men enligt god fastighetsmäklarsed i konsumentförhållanden får i så fall inget av uppdragen vara förenat med ensamrätt.

Av utredningen framgår att YY ingick sitt uppdragsavtal den 11 oktober 2017, alltså under NN:s ensamrättstid. Som nyss nämnts får en Mäklare 2 inte ingå ett uppdragsavtal om inte Mäklare 1:s ensamrätt har upphört. Ensamrätten kan upphöra antingen genom att tiden för ensamrätt löpt ut eller genom att Mäklare 1 avstår från sin kvarvarande ensamrättstid. Om Mäklare 2, som i detta fall, ingår ett förmedlingsuppdrag med ensamrätt, måste dessutom Mäklare 1:s *förmedlingsuppdrag* ha upphört, alltså inte bara ensamrätten i uppdraget.

Utredningen visar inte att YY vidtog några åtgärder för att klargöra om NN:s uppdrag hade upphört och att hon hade avstått från sin ensamrätt. Han har visserligen påstått att NN uppgav att hon inte hade anvisat några spekulanter, och att detta skedde genom ett mejl, men han har inte visat detta. Om det var så att YY inte dokumenterade NN:s påstådda besked om att hon inte anvisat några spekulanter, medförde detta att säljarna utsattes för risken att behöva betala dubbla provisioner. Nämnden påpekar detta endast för parternas kännedom; någon betydelse för provisionsärendet har det inte.

Anvisning

Ett grundläggande krav för att erhålla provision vid uppdrag utan ensamrätt är att mäklaren har anvisat köparen. Med anvisning menas att köparen ska ha fått kännedom om att objektet var till salu genom mäklarens verksamhet. I fall av konkurrerande provisionsanspråk gäller kravet på anvisning endast Mäklare 1. Mäklare 2 får så att säga tillgodoräkna sig Mäklare 1:s anvisning

Vidare ska säljaren inse, eller åtminstone ha bort inse, att spekulanten var anvisad av mäklaren, se rättsfallet NJA 2015 s. 918 (p. 10). Säljaren ska, som man brukar säga, vara i ond tro om att köparen var anvisad av mäklaren. Det räcker att Mäklare 2 är i ond tro om att Mäklare 1 har anvisat köparen; Mäklare 2:s onda tro tillräknas säljaren. Den onda tron hos säljaren eller Mäklare 2 ska föreligga senast vid köpekontraktets undertecknande.

Om Mäklare 1 överlämnar en spekulantlista till säljaren, vilket mäklaren ska göra om han eller hon vill förbehålla sig rätt till provision, försätts säljaren i ond tro genom att ta emot spekulantlistan med den blivande köparens namn. Men den onda tron kan även uppkomma på många andra sätt, exempelvis genom att köparen nämner för säljaren eller för Mäklare 2 att han eller hon har varit på visning med Mäklare 1. Det är Mäklare 1 som har bevisbördan för att säljaren eller Mäklare 2 var i ond tro.

I detta fall är det utrett att NN inte överlämnade någon spekulantlista, vare sig till säljarna eller till YY, vilket hon borde ha gjort. Mot YY:s förnekande har NN inte heller lyckats visa att säljarna eller YY på något annat sätt insåg eller borde ha insett att köparna var anvisade av henne. Det är i och för sig vanligt att en spekulant nämner för mäklaren att han eller hon har tittat på fastigheten tidigare i en annan mäklares regi, men det räcker inte för att uppfylla bevisbördan.

Sammanfattningsvis har NN inte visat att kravet på anvisning är uppfyllt och hon kan redan av det skälet inte ha rätt till provision. Vid denna bedömning saknas det anledning att ta ställning till orsakssambandet, alltså vem av de båda mäklarna som haft störst inverkan på att det blev en affär.

På nämndens vägnar:

Folke Grauers

INFORMATION

I beslutet har deltagit: professor Folke Grauers, ordf, Stina Schmerer, Villaägarnas Riksförbund, Ismahan Ayranci, Sveriges Konsumenter, Cecilia Collin, Konsumentvägledarnas förening, Björn Willborg, fastighetsmäklare, Per Isberg, fastighetsmäklare och Guy Wallster, fastighetsmäklare. Ärendet har föredragits av jur kand Magnus Melin. Nämndens beslut är enhälligt.

Beslutet kan inte överklagas. Omprövning av beslutet kan endast ske under de förutsättningar som anges i 17 § i nämndens stadgar. Den som har begärt ersättning av en fastighetsmäklare och är missnöjd med beslutet kan väcka talan i allmän domstol.